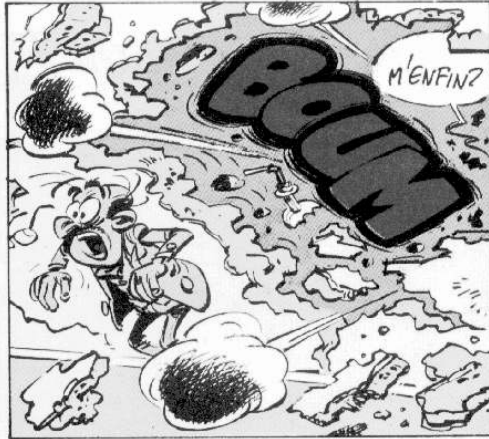


Podem definir una onomatopeia com una paraula que representa un soroll, encara que moltes onomatopeies dels còmics amb prou feines són síl·labes. És important triar les lletres que més recordin el soroll que es representa, però també dibuixar-les de manera expressiva. Els exemples que vénen a continuació són d'histoïretes en francès.



Onomatopeia típica d'una explosió. La mida i posició de les lletres ens indica un soroll fort i contundent.



Aquí podem relacionar les punxes de les lletres amb les ungles del gat que emet els miols i esbufecs.



Alguna cosa no acaba de funcionar, deu ser el motor...

El so d'aquesta arpa estrambòtica va creixent i al final vibra.



Aquí no veiem la causa dels sorolls, però ens la podem imaginar.



També els animals emeten sons...

L'autor

Franquin, nascut a Brusel·les el 1924, és un dels representants més importants de l'anomenada escola franco-belga d'histoïreta d'humor. És el creador de personatges com Gaston Lagaffe (traduït al català com a Sergi Grapes) i el marsupilami, animal que apareix a moltes de les aventures de Spirou i Fantasio, i que veieu aquí al costat.



Feu els dos exercicis directament sobre aquesta plana. És aconsellable que feu primer algunes proves o esborranys en un full apart, fins que trobeu una idea que us agradi.

Deixeu els dibuixos ben acabats a retolador.

- 1 Imagineu-vos quina deu ser la causa dels sorolls, i dibuixeu-ho a la vinyeta.



- 2 Afegiu a l'escena aquelles onomatopeies que hi vagin millor, procurant ser expressius.

Alumne/a: _____

Grup: _____